

O I S

O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberální chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Letošní léto nevybočilo z normálu a rozhodně nebylo fádni. Častovalo nás vedry, zimou, suchem i deštěm. Prostě tak jak to má být. Jak nám vyšla dovolená tak nezáleželo jen na naší peněženke (*tedy pokud není zase tak naditá, abychom mohli jet do klimaticky zaručených oblastí*), ale i tom nezbytném kousku štěstí. A pak na naší schopnosti se radovat a relaxovat. Vždyť už jen sám fakt změny, že nemusíme každé ráno poslušně vyskočit a spěchat přiblížit novou identifikační kartu k elektronickému snímači ve Spolaně a validovat, vykazovat a zdůvodňovat je k nezaplacení. A proto věřím, že jste nepromarnili svou dovolenou. Rozkošnický ji vnímali každým kouskem těla, neuspěchali ji a naplnili ji neobvyklými zážitky se svými drahými. Jistě jste dělali něco, na co není během roku čas a přemýšleli také o sobě svých prioritách a jak si stojíte v životě. Samozřejmě s troškou nezbytného nadhledu a s pocitem, že život a svět je především krásný. Jen tak můžete po dovolené zase stanout před tím svým protivným vedoucím a s úsměvem mu odpovědět „To víš, že to budeš mít zítra hotové“!

VH

Motto

„Štěstí je tichý host - všimneme si jej, až když odchází.“
A.Decourcelle

Říká se . . .

„Zákony jenom předstírají skutečnost. Tu vystihují pouze Murphyho zákony - bohužel“.

„Když tě kopou do zadku, uvědom si, že jsi vpředu“.
Carneggie

Víte, že?

- Za jediný rok vykouří Češi dvacet miliard cigaret. Stát přitom vydělá na daních něco přes dvacet miliard korun, ale stejnou částku obratem vynaloží za léčení následků kouření včetně infarktů a rakoviny. Ne však ze státní pokladny, ale ze zdravotního pojištění, které uhradí občané. Kuřáci i nekuřáci. Kouření se podílí na každém pátém úmrtí a ročně u nás zabije 23 tisíc lidí.
- Lidstvo neustále tloustne. Na světě je 1.2 mld lidí s nadváhou (tj. 20%). Jen 15% z nich může doufat, že se dožije průměrného věku. Žijeme s látkovou výměnou člověka doby kamenné, kdy sehnat sousto nebylo jen tak a bylo třeba ukládat tuk jako zdroj energie pro období nedostatku. Přitom na nás na každém rohu útočí bistro pizzerie či McDonald. Tzv. *Body Mass Index* (BMI) = hmotnost(kg)/výška(m)² se používá jako kritérium. Nadváha je v rozmezí 25-30 a od 30 jste dámy a pánové již obézní.
- Podle posledních výzkumů viru HIV, založených na jeho variabilitě v Africe, došlo k přenosu viru HIV z opice na člověka přibližně v roce 1930. Rozhodující přitom byl přenos příbuzného viru SI (*Simian Immunodeficiency Virus*) z šimpanzů na člověka, který prý proběhl kdesi v západní Africe, tvrdí američtí vědci, jejichž závěry jsou založeny na matematicko-statistických modelech týkajících se rychlosti mutace viru HIV-1.
- Během života člověka srdce bije v průměru 340miliardkrát, naše oko mrkne 400miliardkrát a napláče 67 litrů slz.
- **Hlad a žízeň**
To, jak dlouho vydrží člověk bez pevné stravy, záleží na mnoha faktorech, například na jeho

výchozí hmotnosti, okolní teplotě či míře aktivity hladovějícího (v absolutním klidu spotřebujeme denně 1200 kalorií). Zdraví lidé s normální hmotností mohou vydržet až 60 dní bez pevné stravy, lidé s velkou nadváhou pak dokonce až 200 dní. Absence tekutin je pro život mnohem nebezpečnější a dá se spočítat na prstech jedné ruky. Zdravý dospělý člověk potřebuje za běžných podmínek denně asi 2,5 litru vody. Pokud není schopen tento přísun poskytnout, dojde během několika dní ke smrtelnému selhání ledvin a srdečně-cévního systému.

• Absence spánku

Pokusy na laboratorních krysách ukázaly, že zvířata zemřela po dvou až třech probdělých týdnech. Když jim vědci zakázali pouze hluboký spánek (REM), vydržely až 30 dní. Lidský rekord činí 11 dní. Dotyčná osoba se pak prospala 16 hodin a obrovský nedostatek spánku přežila. Každá absence spaní však vede k poruchám myšlení, ztrátě koncentrace a s ní spojenému vyššímu riziku zranění.

Smích

Člověk může zemřít na všechno, dokonce i na dobré vtipy. Paradoxní na tom je, že zatím jedinou obětí, která nepřežila křeč od smíchu při sledování komedie, byl dánský lékař. Obdukcce mrtvolky prokázala, že divákovi stoupla před smrtí tepová frekvence na neuvěřitelných 250-500 tepů za minutu (normální hodnota je kolem 70 tepů).

Ženu nebo psa?

V čem jsou psi lepší než ženy:

Matka vašeho psa vás nikdy nenavštíví
Pes vám nikdy netelefonuje
Pes miluje, když se vaši přátelé zastaví na skleničku
Pes neočekává, že mu zavoláte, když se opozdíte
Čím později přijдете domů, tím radostněji vás vítá
Pes neutráčí vaše peníze
Pes nechce abyste mu nosili květiny
Pes není nikdy nespokojen se svým tělem
Pes nedovolí, aby nějaký časopis řídil jeho život
Pes vás považuje za zábavného, když se opijete
Psa pobavíte, trpíte-li plynatostí
Pes vás nikdy nekritizuje
Pes nechce vědět o každém psu, kterého jste kdy měl
Na psa nemusíte nikdy čekat, když chcete jít ven
Pes neokupuje koupelnu
Můžete mít legálně několik psů
Vašemu psu nevadí rozhovor o jiných psech
Pes miluje vaše ponožky
Pes vás nikdy nenutí uklízet
Pes vám nikdy nemluví do řízení
Pes vám nikdy nepřepíná program v televizi
Pes vám nikdy neřká, že nemá co na sebe
Pes vám vleze do postele sám

V čem jsou psi a ženy stejní:

Nesluší jim klobouk
Nemůžete jim svěřit platební kartu
Vyžadují drbat záda
Když něco chtějí nasadí neodolatelný výraz
Jsou schopni sníst kilo čokolády na posezení
Výborně předstírají, že rozumí každému vašemu slovu

At' nemají čas

Satan svolal shromáždění padlých andělů. V zahajovacím projevu ke zlomocným pomocníkům pronesl: "Nemůžeme lidem

zabránit, aby chodili do shromáždění. Ani jim nemůžeme vzít Bibli a bránit jim v hledání víry. To již tady bylo. Nemůžeme je ani odloučit od biblických hodnot, na nichž po celé generace lpějí. Ale musíme jim zabránit, aby si vytvářeli důvěrný a trvalý vztah s Kristem. Když s ním navážou spojení, naše moc nad nimi je zlomena. Proto je nechme chodit do kostelů a modliteben, neberme jim konzervativní životní styl křesťanů, ale zaměřme se na jejich čas, aby nemohli prožívat blízkost a obecnství s Bohem. Svého cíle dosáhneme především tím, že jim budeme překážet při jejich snaze být s Bohem o samotě. Musíme být po celý den v jejich přítomnosti, abychom znemožňovali toto spojení." "Jak to máme udělat?" volají andělé. "Zaměstnávejte je malichernostmi života a používejte nespočet triků, abyste zabavili jejich mysl. Lákejte je utrácet, utrácet a zase utrácet. Potom si půjčovat, půjčovat a zase půjčovat. Zaplavte jim schránky reklamní poštou, letáky, objednávkovými katalogy a nabídkami zboží. Nabízejte služby a falešné naděje. Ať jsou v jejich životě peníze na prvním místě. Manželé ať pracují 7 dní v týdnu a nejlépe 10 až 12 hodin denně, aby si rodiny mohly dovolit vyšší životní standart. Braňte rodičům trávit společný čas s dětmi. Jejich rodiny se začnou brzy rozpadat. Drážděte jejich smysly, aby nemohli naslouchat tichému hlasu a rozjímat nad Božím slovem. Ať jejich mysl stále ovlivňují sdělovací média. Přesvědčujte lidi, že mají mít stále zapnutou televizi, video, CD nebo počítače. Ať všude hraje hlasitá hudba, aby přehlušila jejich mysl, aby si nebyli schopni vzájemně naslouchat.

Postarejte se také o jejich víkendy, aby se do zaměstnání vraceli vyčerpaní a nepřipraveni na další pracovní týden. Čím méně chvil budou trávit v přírodě, tím méně budou mít příležitosti vidět v ní Boží tvůrčí moc. Dávejte jim chléb a hry. Připravte pastvu pro jejich oči, drážděte jejich smyslnost.

A když se přeci sejdou k duchovnímu společenství, přihrajte jim klepy a řečičky, zahrajte jim na nervy a hlavně nedovolte, aby čerpali sílu z Bible, ale odešli se zatíženým svědomím a rozbouřenými city. Jen je nechte, ať jsou součástí programů duchovního snažení. Čím více, tím lépe. Přepněte jejich životy nepřeborným množstvím dobrých důvodů nemít čas na modlitby, ze kterých by čerpali moc Božího Ducha. Brzy budou pracovat z vlastních sil, obětují zdraví a rodinu a upadnou."

Shromáždění skončilo a zlí andělé nedočkavě odešli plnit své úkoly. Posuďte sami, jak se jim to daří?!

HL

Maličkosti

Patřím k těm šťastlivcům, kteří se umí radovat z "maličkostí". Radost mi udělá malá kytička na zelené louce, pohled na rozkvetlý strom na jaře i zimní chumelenice, modrá obloha a zářící sluníčko, jemný ševlíčí déšť, potok, který bublá na stráni, usmívající se člověk, kterého potkám,

chumel živě se bavících dětí.... Prostě na všem, co mi život přinese se snažím najít něco pěkného, co člověka pohladí po duši a co pak dává sílu v těch těžších chvílích života. Je mi líto lidí, kteří to neumějí jako já - vidí v životě především ty horší věci, nikdy nejsou s ničím spokojeni, to, co je potká dobrého, berou za samozřejmost. O mnoho pěkného se tím připravují. Nedávno jsem četla zajímavé povídání, o které se s vámi chci podělit. Ukázalo mi totiž další věci, pro které se mohu cítit šťastná, vděčná a spokojená, přestože i já neprožívám jen "sluníčkové" dny, mám problémy k řešení jako každý jiný člověk.....

- Jestliže jsi dnes ráno vstal a cítíš se více zdravý než nemocný, dostalo se ti více požehnání než milionu těch, kteří nepřežijí tento týden.
- Jestliže jsi dosud nezažil hrůzy války, osamělost ve vězení, agónii mučením nebo svíravou bolest hladu, jsi na tom lépe než 500 milionů lidí ve světě.
- Jestliže se můžeš zúčastnit shromáždění věřících beze strachu z pronásledování, mučení a smrti, dostává se ti více požehnání než 3 miliardám lidí ve světě.
- Jestliže máš v ledničce jídlo, jsi-li oblečen, máš-li střechu nad hlavou a místo na spaní, jsi bohatší než 75% lidí na světě.
- Jestliže máš peníze v bance nebo jen v peněžence a můžeš dát pár drobných někde na miskou, patříš mezi 8% nejbohatších na světě.
- Jestliže držíš hlavu zpříma, máš úsměv na tváři a pociťuješ vděčnost, je to požehnání. Hodně lidí by to mohlo také tak prožívat, ale neumí to.
- Jestliže můžeš někoho vzít za ruku, obejmout ho nebo se alespoň dotknout jeho ramene, dostává se ti požehnání, protože tak nabízíš uzdravující dotek.
- Jestliže můžeš přečíst toto poselství, dostal jsi dvojí požehnání: někdo na tebe myslí a ty ses to dozvěděl. Dvě miliardy lidí totiž neumí číst.
- Přeji ti šťastný den. Spočítej všechna svá požehnání a uvědom si, z čeho všeho je možno se radovat.

Možná se nám zdá, že všechna ta "statistika" je přehnaná. Snad. Ale nic to nemění na obsahu toho článku. Všechno to, o čem je v něm psáno, obyčejně bereme za úplnou samozřejmost a vůbec si neuvědomujeme, že by to tak nemuselo být, že je mnoho takových lidí, kteří jsou na tom mnohem hůř než my, že jsme vlastně velice bohatí a šťastní. HL

Nejčastější poslední slova před smrtí

A teď mě vyfoť na té skále.

Zprava dobré!

Pusť mě k tomu, já tomu rozumím.

Zbijme ho, vždyť je sám.

Klídek chlapi, to je nulák.

Neboj, není nabitá.

Hod mi sem to kladivo.

Divné, cítím plyn. rozsviť!

Ty že jsi mafián? Tomu nevěřím!

Pejsku, pojď sem!

OK trenére, v příštím kole ho knokautuju.

Drahá, nechceš dnes řídit?

Brzdy jsou hotové, jdu je vyzkoušet.

Mohla byste mi přidat vyvíkající houbovou omáčku?

Ti chlapi z rozvědky stojí za prd. Žádné miny tu nejsou.

Hele, užovka!

Tady je silný led. To přejdeme.

Miláčku, ta káva je dnes mimořádně hořká.

Terorismus – staronová hrozba

Terorismus je starý jako lidstvo samo. Násilí a vyvolávání strachu mělo dvě odnože. Cílem první bylo získání hmotného prospěchu a té druhé politické a ideové důvody. Politický terorismus vznikal především tam, kde existovala mocenská nerovnováha mezi soupeřícími stranami, kdy se jedna strana nemohla postavit druhé přímou vojenskou silou.

Většinou se nejednalo o soupeření dvou států, ale státní moci a nějakého náboženského, sektářského či politického hnutí. Za politickým terorizmem stojí vždy silný duchovní náboj od náboženského či třídního fanatismu až po obyčejnou mstu a nenávisť. Ale i boj za svobodu a nezávislost a k použití teroristických metod spojených s partizánskými formami boje se uchýlovala i četná osvobozenká hnutí bojující proti kolonizátorům či okupantům. Tento rys je pak kamenem úrazu při mezinárodním definování terorismu a vytváření celosvětové fronty boje proti němu. Bouřlivý rozvoj společnosti v dvacátém století se nevyhnul ani používaným teroristickým metodám a ty se vyvíjely pochopitelně k horšimu. V předchozích stoletích se atentátník srdnatě postavil tváří v tvář tyranovi s dýkou či pistolí v ruce, připraven zemřít spolu s tyranem. Ať už to byl W. Booth v divadle při atentátu na Abrahama Lincolna, Gavrilo Princip na sarajevském nábřeží v případě Ferdinanda d'Este či celá řada dalších. Dvacáté století svým překotným vývojem a zvěrstvy uvolněnými v průběhu druhé světové války však zavedlo nepřímé demonstrativní teroristické akty. Teroristé umísťují časované nálože v centrech měst na tržištích, v kavárnách či vlcích a snaží se mediálně těžít z nevinných obětí. Případně unesou dopravní letoun či loď a pomocí získaných rukojmí vydírají vlády. Nebo rovnou spáchají pumový atentát na nepohodlné vládní činitele. Atentátník zůstává většinou v bezpečí, kdesi v pozadí. Někdy dokonce pár minut před výbuchem přijde policii anonymní telefonické varování. Čeho chtějí teroristé dosáhnout? Většina lidí sice jejich čin odsoudí, ale ten se objeví na prvních stránkách médií a postupně vzniká dojem, že s daným vládnoucím systémem není vše v pořádku, že je slabý a nedovede ochránit své občany. Teroristé se snaží těžít z destabilizace společnosti. V průběhu dvacátého století byl sice terorismus vředem na lidské společnosti, ale vředem relativně stabilizovaným, který neohrožoval lidstvo jako celek. Většina vlád přijala zásadu s teroristy nevyjednávat i za cenu občasných menších obětí a bojovala proti nim policejními metodami jako proti běžné kriminalitě. To se začalo měnit, když se na sklonku minulého století sebevražední islámští náboženští fanatici začali opásávat výbušninami a v přestrojení se odpalovali na hustě zalidněných veřejných prostranstvích v izraelských městech. Jak stoupalo odhodlání společnosti vypořádat se s terorizmem, začal se i terorismus sdružovat a organizovat napříč svých ideologických základů, ale zejména pak na bázi islámského fundamentalismu. Šok se dostavil v úterý 11. září 2001, kdy teroristé koordinovaně v průběhu několika desítek minut unesli čtyři dopravní letadla s cestujícími, aby sebevražedným útokem dvou z nich postupně zničili dva nejvyšší newyorské mrakodrapy Světového obchodního centra na Manhattanu a třetím narazili do Pentagonu ve Washingtonu. Čtvrté letadlo, údajně určené na Bílý dům havarovalo v důsledku statečného odporu cestujících. Výsledek byl dokonalý, přes šest tisíc mrtvých. To, co bylo dosud jen výplodem fantazie tvůrců katastrofických filmů se náhle stalo skutečností a hrůzné detaily ještě předčily lidskou fantazii. Navíc se to stalo v první zemi světa, která na svém kontinentě prakticky nikdy nezažila přímé vnější napadení. Skončil sen o americké domácí nedotknutelnosti. Poznání, že svět už nebude jako dříve, že byla překročena další pomyslná morální hranice, zmrazil i stovky milionů lidí v dalších zemích. Demokratický svět se začal sjednocovat v jednotnou frontu proti terorismu reprezentovanému sítí Al-Kaidá vedenou a sponzorovanou saúdskoarabským milionářem Usámem bin Ládinem. Klíčovým a obtížným politickým úsilím bylo oddělit boj proti islámskému fundamentalistickému terorismu od samotného islámu a získat na svoji stranu i rozumné islámské země. Po útoku na afgánský Talíban, který ukrýval bin Ládina se to ukázalo velmi obtížným. Světový terorismus se náhle stal vážnou hrozbou a globálním ohrožením, proti kterému je klasická výzbroj moderních armád téměř neúčinná. Odhalit dobře organizovanou tajnou konspiraci, často na etnickém principu je v dnešním komunikačně propojeném světě oříškem pro všechny tajné služby. Místo nákladných protiraketových deštníků bude třeba posilovat síť informátorů a snažit se infiltrovat tato hnutí. Ostatně moderní elektronické špionážní systémy jako Echelon či Carnivor, které měly kontrolovat elektronickou komunikaci v tomto případě selhaly. A tak návrat k špiclování a jistému

omezení občanských svobod bude jistě dílčím zadostiučiněním teroristů. Věřím však, že demokratická společnost najde a udrží vhodnou rovnováhu mezi svobodou a bezpečností, protože bezpečnost za cenu totálního policejního státu by byla současně totálním vítězstvím teroristů. V svobodné otevřené společnosti je nesrovnatelně snadnější útočit, než se těmto útokům bránit. Teroristé mohou použít chemické nebo biologické zbraně. Chemické zbraně byly v moderní historii použity poprvé v první světové válce Němci ve formě jedovatého plynu chlóru či navíc ještě zpuchýřujícího yperitu. V období druhé světové války byly již vyvinuty nesrovnatelně jedovatější nervové plyny typu sarinu, somanu či tabunu, ale ani fanatický Hitler se je neodvážil použít v obavě před odvetou spojenců v hustě osídleném Německu. V období studené války vývoj chemických zbraní dále pokračoval, ale současně se podařilo podepsat mezinárodní konvenci o zákazu chemických a biologických zbraní. Zmocnit se chemické zbraně nebo si ji i vyrobit v středně vybavené chemické laboratoři není pro teroristy zase tak velký problém. Nejde o žádné supersložité molekuly, ale o přípravky na úrovni našich prostředků k hubení hmyzích škůdců. K prvnímu většímu použití chemických zbraní teroristy došlo v Japonsku rozmístěním plastických obalů s 30%ním sarinem v prostorách metra sektou Óm Šinrikjó 20. března 1995. Zemřelo dvanáct lidí a na 5500 jich muselo být ošetřeno v nemocnici. Tomuto útoku o rok dříve předcházela zkouška v městě Macumoto, při které zahynulo 5 lidí a 200 jich bylo zasaženo. Již v dubnu 1990 a červnu 1993 se stejná sekta pokoušela neúspěšně rozšířit v Tokiu botulotoxin pomocí výfukových plynů upraveného automobilu a v r. 1993 experimentovala s výrobou spor antraxu. Vzhledem k obrovské toxicitě těchto látek může jediný člověk dopravit na citlivé místo množství látky, které může ohrozit velkoměsto. Tak třeba dávka plutonia schopná usmrtit dospělého člověka je jen jedna miliontina gramu! Pokud smrtelnou dávku vdechnete během několika málo sekund je jen slabou útěchou, že stálost řady chemických otravných látek v terénu je jen několik hodin či dnů. Ještě záluďnější jsou biologické zbraně. Mezi nákazou a propuknutím choroby uplyne jistá inkubační doba řádu několika dnů či týdnů, kdy může útok zůstat nepozorován a neustále zvyšovat počet infikovaných. V souvislosti s biologickým útokem se nejvíce mluví o antraxu neboli sněti slezinné. Jde o bakteriální nákazu působenou *Bacillus anthracis*, která postihuje zvířata pasoucí se v přírodě, ale napadá také člověka. Zatímco bacily jsou ve vnějším prostředí málo odolné, spory, které se z nich tvoří přetrvávají v půdě deset i více let. Bakterie produkují toxin, který vyvolá zpočátku zduření a krvácení v lymfatických uzlinách, poté celkovou otravu a šok. Rychlý průběh nedokážou vždy zastavit ani antibiotika, která jsou účinná hlavně před propuknutím příznaků. Kožní forma je na rozdíl od plicní dobře léčitelná. Nemoc propuká za 4 až 10 dnů, ale někdy i za 5 týdnů. Vdechnutí bakterií vyvolá rychlejší a fatálnější průběh nemoci. Obdobně působí vniknutí nákazy do trávicího traktu. Neléčené případy do týdne od propuknutí choroby umírají. Nákaza se však naštěstí nešíří z člověka na člověka, ale je nutno se nakazit z primárního zdroje bakterií. Přirozené případy výskytu antraxu u člověka jsou v civilizovaných krajinách velmi vzácné a ohrožují hlavně lidi zpracovávající přírodní vlnu. V létě 1979 se ve vojenském táboře v ruském Sverdlovsku náhodně nakazilo antraxem 79 lidí, z nichž 68 zemřelo. Nemoc se projevila ve velmi širokém rozmezí 2 až 43 dní po nákaze. Výskyt antraxu je také znám z delty Dunaje v Rumunsku a běžně se vyskytuje v Afghánistánu a Pákistánu. VH